

kommer i Udvalg, hvor det vil være langt lettere at formulere baade Spørgsmaalene og Svarene. Et Par Bemærkninger vil jeg dog gøre med Hensyn til Spørgsmaalet, om det for et Skibsrederi — og det samme gælder i Virkeligheden en Fabrik — er en Fordel at have en fastslaaet Rente. Jeg mener rigtignok, at dette i al Almindelighed er en betydelig Fordel for en Mand, der enten vil bygge et Skib eller anlægge en Fabrik. Naar han kan sikre sig Laan mod at betale en bestemt Rente, vil det være langt sundere for ham at gøre dette end at tage den Chance, at han maaske kan laane billigere, men hvor han maaske ogsaa kan risikere senere at komme til at svare meget højere Rente. Vi ser det jo i Virkeligheden ved Landbruget. En Landbruger vil altid søge at sikre sig fast Laan, og han vil altid være tilbøjelig til at give det Laan, hvor han kan sikre sig Uopsigelig, Fortrinet.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om det solidariske Ansvar. Man har her med Villie villet begrænse det solidariske Ansvar til det dobbelte af Laanets Størrelse: Skibsejeren kan i Kreditforeningen laane 50 pCt. af den øjeblikkelige Værdi af Skibet, og han er Garant, hæfter solidarisk for det dobbelte af dette Beløb. Det vilde være urimeligt, om en Mand skulde hæfte personligt med hele sin Formue i et Forhold som dette. Dersom man tænkte sig, at Det forenede Dampskibsselskab med en enkelt Dampér gik ind i en Kreditforening, vilde det være aldeles urimeligt, om det skulde hæfte derfor med hele sin Formue. Fra Landstingets Side blev udtrykkeligt foreslaaet den Ændring, at Ansaret kun kan blive det dobbelte af, hvad Laanet er.

Saa berørtes Spørgsmaalet om Assurance. Naar man stiller særlige Betingelser for Assurancetegning, er det klart, at det vil være nødvendigt at forhøje Præmien. I vor Tid kan man jo assurere alt, der er intet paa Jorden, havde jeg nær sagt, man ikke kan assurere sig imod, selvfølgelig vil Præmien rette sig derefter, men man maa passe paa ikke at stille urimelige Fordringer med Hensyn til Præmien for de Folk, her er Tale om. Fra fuldt sagkyndig Side er det netop fremhævet, at Assurancen vil kunne dækkes ved at forhøje Præmien en ren Ubetydelighed.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) fremhævede de store Svingninger i Værdien af Skibe og tog Kurserne som Grundlag herfor, men det kan man i Virkeligheden ikke gøre. Kursen paa et Aktieselskabs Papirer vil jo i aller-

højeste Grad være afhængig af, hvor meget det har laant. Dersom det i Forvejen har laant op over Skorstenene, vil virkelig Aktiekapitalens Værdi blive nøjagtig saa meget mindre, men derfor kan Skibene jo være fuldt god Sikkerhed for Pantet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev rejst, om Danmarks Handelsflaades Udvikling og Laanenes Forhold, vil jeg nævne et Par Tal for at vise, hvor stærk Udviklingen har været. I 1901 var Brutto-tonnagen 593,000 Tons, først i Januar 1911 var den 831,000 Tons. Panteforskrivningerne var i 1901 ca. 13 Mill. Kr., nu er de samlede Laan ca. 55 Mill. Kr. Det er altsaa en ganske overordentlig stor Stigning, der har fundet Sted, og netop heri turde der ligge et Bevis for, at der er tilstrækkeligt Materiale og tilstrækkelig Trang til en Kreditforening. Imidlertid vil det være umuligt at komme ind paa alle Enkelthederne her, men da der er stillet i Udsigt at henvise Lovforslaget til et Udvalg, vil jeg forbeholde mig dér at fremkomme med nærmere Enkeltheder.

Birch: Jeg skal som Ordfører for mit Parti ganske kort gennemgaa, hvad der er fremført af de ærede foregaaende Talere, og først skal jeg vende mig til den højtærede Minister for Handel og Søfart. Den højtærede Minister mente fremdeles, at det var en stor Fordel at have en fast Rente. Maa jeg dog gøre opmærksom paa, at vi ikke her kommer i absolut Mod-sætningsforhold til hinanden, idet jeg netop i det Regnestykke, jeg gjorde op, og hvori jeg paa den ene Side opførte Fordelene og paa den anden Side Skavankerne, netop regnede dette at have en fast Rente som en Fordel for Skibsfarten. Jeg betonedes ganske vist, at det var en omtvistelig Fordel, og jeg mener fremdeles, der kan tvistes om, hvor vidt det er en Fordel. Hvis f. Eks. Kreditforeningen blev startet paa Basis af 6 pCt. Rente af Obligationerne, og hvis dens Obligationer var blevet solgt til 70 pCt., vil man se, at man kommer op til en meget høj Rentefod. Hvis vi saa i Løbet af nogle Aar kom ned til den Diskonto, vi har haft for ikke saa lang Tid tilbage, nemlig 4 pCt., som den laveste Nationalbankdiskonto, det vil sige en Diskonto, til hvilken en Kreds af solide Mænd vil kunne rejse meget store Kapitaler, synes jeg, det er en omtvistelig Fordel, om man havde faaet fast Laan, man ikke kan slippe, til 6 pCt. samt et Kurstab af 30 paa 100; jeg kan ikke paa Stedet regne